

Já tady stojím, pro slzy, neznám cit.

Vidím tě jak stín, jako noc,
Jako loutku, co padá do strany,
Když slepě uhání, za stromy nad stájí
A jenom oblaka, nad námi vzlykají,
Pro mince ze zlata.
Pro hru co z povzdálí odnáší šatnáři
A muži s blankytem, pistolí a odznaky,
Na tváři pro slzy, již hrají z rozkazy,
Jež slovy remcají, je pravdu odtají,
Stopy odstraní, ty stonáš skrze zdi,
Avšak z povzdálí.

Tys prohrál, nic manželce nevrátíš.
S dcerou se nescházíš,
S otcem se nesnášíš,
Se slovy neznám cit,
Utíkáš pro pár chyb, pod kbelík otočit,
Vyjít a najít dík, opět to prohloubit
A hloupě to zahodit.

Já tady stojím, pro slzy, neznám cit.
Vidím tě jak stín!